Dt.Zerrin Işık Tüfekçi

FARKIN KENDİSİ OLMAK!

Konu fark yaratmak olunca, insan bir an çocukluğuna dönüyor. Galiba kendi farkını ya da farkın kendisi olmaya ne kadar yakın olduğunu insan çocukken daha net hissediyor. Sonra, büyürken kendinden uzaklaştıkça, kendi farkının da uzağına düşüyor.

O halde, arada bir yaşamın içindeki fazlalıklarımızı yontalım ve içinden nelerin çıkacağına bir bakalım: Biraz korkular, biraz "Başkası ne der?", biraz "Annem babam böyle istiyor"… "Ya başarısız olursam!", "Para kazanabilecek miyim?.."

Bunları görelim ve yaşamımızın tozunu almaya başlayalım. Tıpkı Mikelanj'ın heykel yaparkenki hali gibi… O bir mermere bakıp yapacağı heykeli görürmüş ve "Ben sadece fazlalıkları aldım," dermiş.

Hayat boyu yaratacağımız en büyülü sanat eseri kendimiziz. Bırakalım, yaratıcı beynimiz çalışsın. O neye ihtiyacı olduğunu bilir. Fark yaratmaya çalışmayalım; farkın kendisi olalım.

Herkesin gittiği yoldan gidersek, ancak aynı yere gideriz!

Bizim küçükken mahallede oynadığımız bir oyun vardı. Kendi özel yolunu bulma oyunu. Herkes başkasının bilmediği gizli bir yol bulmaya çalışırdı ve oyun sonunda birbirimize söylemediğimiz gizli bir yolumuz olurdu. Birlikte başlar ve sonra kaybolurduk. Eve geri döndüğümüzde gururlu, mağrur, "Benim gizli bir yolum var!" derdik. Ufak bir tartışma başlardı. "Benimki daha gizli! Benimki daha özel! Benimki kadar güzeli yok!" derdik. Kıyaslamak ise mümkün olmazdı. Çünkü kimse birbirine söylemezdi… Kendi yolumuz olsun. Bizler yaşadığımız modern çağda bilimle, teknolojiyle iç içeyken, mesleğimizde, evimizde, iş yerimizde kendimizin aynasıyız. İçimizde ne varsa, etrafımızda o var! Birisi gibi olmak taklit etmektir. Bazen o bile başarıyı getirebilir. Ama bu dünyadaki görevimiz, bizi biricikleştiren şeyi bulmak bence.

Benzerlerimizden bizi farklı kılan, özgün kılan… Yaşadığımız dünyaya başka bakmamızı sağlayan… Belki sıradan işleri farklı yaparak, belki bambaşka işler yaparak… Yalnız kalmayı, başarısız olmayı, parasız kalmayı, takdir görmemeyi göze alarak, günün sonunda "Benim tercihimdi, yaşadım. Benim yolumdu, yürüdüm," diyebilme cesaretini gösterebilmek. İçinde bir tutam neşe, bir tutam yaratıcılık, bir tutam bilgelik, belki bir iki damla gözyaşı, bolca emek... İşte size fark yaratacak bir yaşam.

Aslında hayat amacımız ile yaşamımızı ne kadar kesiştirirsek, bizi dengemize oturtacak o uyumu da o kadar kolay yakalarız… Uyum ahenkli salınım demek. Uyum kendinden emin olmak demek. İçindeki yaratıcı gücü, bilgi ve bilgelikle birleştirip, yaşama sanatını icra etmek demek. Bütün dünya sana karşıymış gibi gelse de, yoluna devam etmek demek.

"Hep aynı şeyleri yapıp farklı sonuçları beklemek, deliliğin farklı bir tanımı," demişti Einstein. Aynı şeyleri yapmayalım. Asal sayı gibi olalım! Kendimizden başkası ile bölünmeyelim. Sadece bir'e ve kendimize bölünelim. Bir olalım. Bire bölünüp kendimiz olalım.

Müzikteki eksik vuruş olalım. Biz farklı geldikçe kulağa, insanlar eksik vuruşu tamamlasınlar kafalarında. Bizse eksik vuruş ile tam olalım, farkın kendisi olalım…

Gökkuşağının içinde 7 renk mi var? Biz aralardaki renkler olalım. Renkleri karıştırıp farklı desenlerle bir araya getirelim. Anka kuşu gibi olalım. Küllerimizden yeniden doğacak gücümüz olsun.
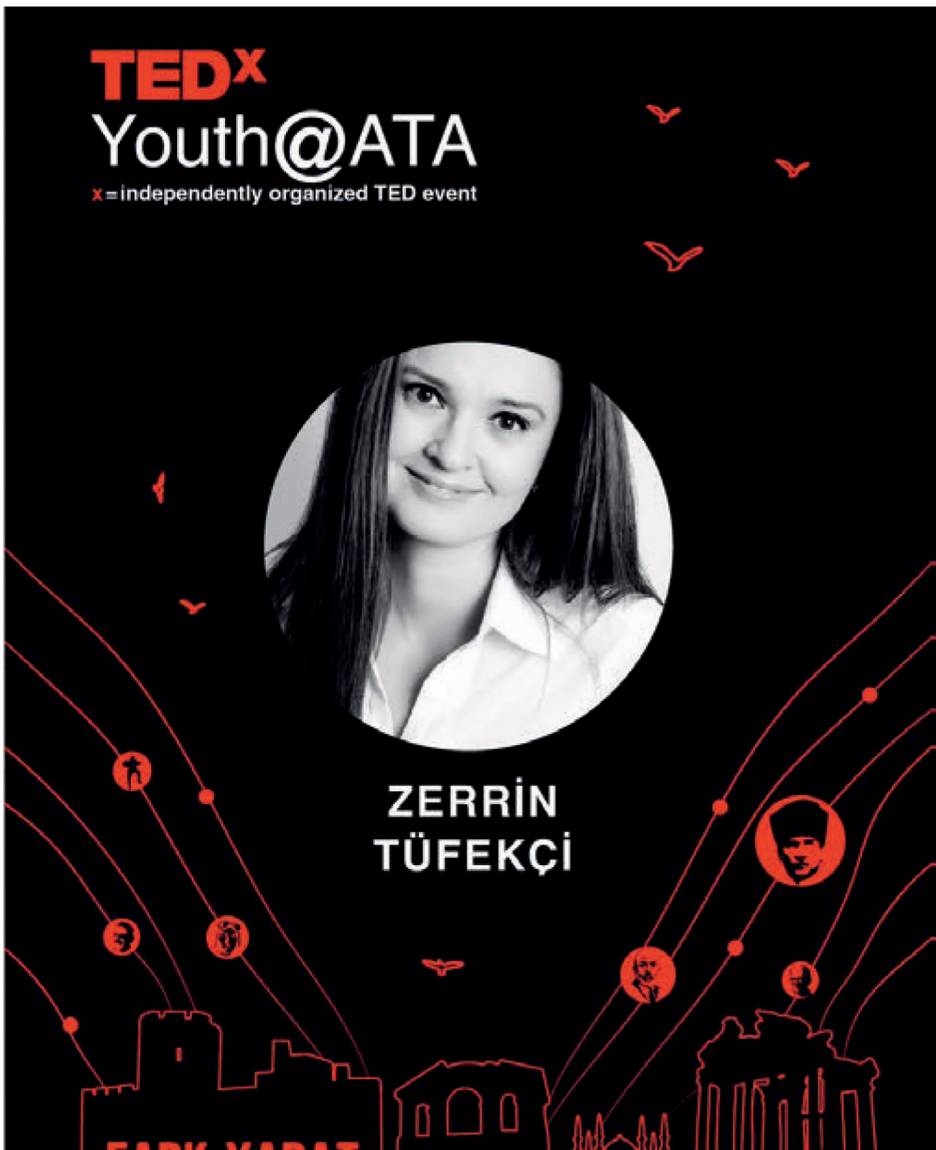
En güçlü eserler, zorluklara rağmen ortaya çıkışı engellenemeyenlerdir. Bu sahne bizim! Daha önce oynanan bir oyunu mu oynamaya geldik? Yoksa kendi oyunumuzu mu yazıp yaşayacağız?